

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 1. Ad Deum optimum Mundi procuratorem pertinere tam parui, quam
magni mundi vices.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

C A P V T XIII.

*Quantam DEVS pauperum suorum
ram gerat?*

§. I.

*Ad DEV M optimum Mundi procuratorem
pertinere tam parui, quam magni Mundū
vices.*

I hæc omnia, quæ declaravimus,
nihil escent, illud tamen vel uni-
cum meritò pauperes animant,
quòd Deum habeant curatorem. Securissi-
mè degunt illi, qui se sciunt, bono ac fidelis
œconomio suo fidere posse. Quo pacto rex
Pharao olim dixit ad Ioseph: *Numquid sa-
pientior em, & consimilem tui inuenire poteris?
Tu eris super domum meam, &c.* Quis me-
lior, fidelior, sapientior èst Deo? Num-
quid consimilem illius inuenire poterimus?
Si ergo ille est pauperum curator & pro-
curator; quid potest illis deesse? Si Deus pro
nobis, quis contra nos? dicebat Apostolus.
Fames? sitis? inopia rerum omnium? Ne-
quaquam. Nam Deus his omnibus est po-
tentior. Vel eripiet igitur ex illis miseros,
vel faciet eos in illis ipsis felices. *Eft homo*

Marcus

Gen. 41.
39.

Rom. 8.
31.

Ecclesi. II.
14.

marcidus, egens recuperatione, plus deficiens
virtute, & abundans paupertate: & oculus Dei
respexit illum in bono, & erexit eum ab humili-
tate ipsius, & exaltauit caput eius: & mirati
sunt in illo multi, & honorauerunt Deum, qui
rotam nouit vertere, atque depressa rur-
sus exaltare. Et vel hinc multi pauperem
non despiciunt, nam apud se cogitant, vo-
lubilem esse fortunæ statum. Quid si enim
ille breui sit supra me, quem ego nunc vi-
deo infra pedes meos iacentem? Numine
enim iubente, ut Ausonius ait:

Auson. in
Epigram.

*Fortuna numquam sistit in eodem statu,
Semper mouetur, variat, & mutat vices;
Et summa in imum vertit, ac versa eri-
git.*

Terram vides? orbis est, ut vel hinc memo-
res simus volubilitatis. Cælum ipsum aspice:
quotidie vertitur: & ipsa sidera, quæ inter-
diu sunt summa, noctu occidunt, fiunt
que ima; vicissim internoclu conspicuin-
tur superiora, quæ interdiu infra nos vo-
luta sunt. Quemadmodum ergo ordo vni-
uersi postulat continuam mutationem; ita
& Conditor Vniuersi marcidum & egentē Virgil.
recuperatione erigit, & exaltat caput eius; ut Eclog. 9.
etiam in paruo Mundo hæc rota inuenia-
tur.

V 4.

tur.

Matth.
23. 12.
Matth.
19. 30.

tur. Quare, si prophani dicunt: *Sors omnia versat*, multò verius dici potest: *Deus omnia versat*: aut, vt ipse Deus dicit: *Qui se exaltaverit, humiliabitur, & qui se humiliauerit, exaltabitur*. Quod, nisi fiat in hac vita, certò eueniet in vita futura, in qua erunt primi nonissimi, & nonissimi primi. Hanc spem natura pauperibus suggerit, & authoraturæ.

§. II.

Varia caussa, ob quas peculiarem pauperum curam gerit DEVS.

Hinc altera caussa emergit curæ diuinæ. Prima enim erat, quod ordo viuenter exigeret hanc vicissitudinem; altera autem est, quod ita mereantur, qui se humiliant, vel sponte atque vltro; vel si non vltro, saltem patienter. Hinc enim & Deus peculiarem illorum curam gerit, qui dum suam voluntatem diuinæ accommodant, digni sunt, vt & Deus faciat voluntatem timentium se. Volunt enim, vt summus Pater cuaret, quos, tamquam infimos, nemo curat. Et sanè hinc tertio res ipsa pauperum caussam agit, apud æquissimum iudicem, vt ijs qui maximè ope indigent, maximè opituletur. Quod eum facere, & scri-

ptura